

Αδιέξοδες «λύσεις» στα πλαίσια του χρεοκοπημένου καπιταλισμού

του **Νίκου Πελεκούδα***

Το κυβερνητικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, που παρουσίασε ο Αλέξης Τσίπρας στο Διαρκές Συνέδριο του Κόμματος, στις 4 και 5 Ιανουαρίου, αποτελεί μια συνολική επιχείρηση ενσωμάτωσης όλων των λαϊκών ελπίδων και προσδοκιών στον ορίζοντα των αστικών εναλλακτικών επιλογών αντιμετώπισης της κρίσης του καπιταλισμού σε παρακμή.

Βασικά του εργαλεία για αυτό είναι, αφενός η αυταπάτη της ρύθμισης των οξυμένων αντιφάσεων του συστήματος στην Ελλάδα και την Ευρώπη με την κοινωνική ειρήνη και τις υποτιθέμενες αμοιβαία επωφελείς λύσεις για τις κοινωνικές τάξεις στη χώρα αλλά και με τους τροϊκανούς, αφετέρου με την προσπάθεια ανακούφισης μέρους του λαού, με πολλαπλά ερμηνεύσιμα κριτήρια για τους μελλοντικούς ωφελούμενους.

Ας δούμε μέσα από 5 κύριες θεματικές το πρόγραμμα από πιο κοντά. Αφού τονίσουμε πως η διαδικασία εξπρές με την οποία έληξε το πρόγραμμα, με ισχυρή πολιτική συζήτηση, που και αυτή ακόμα έγινε έπειτα από τις διαμαρτυρίες των συνέδρων, είναι ξένη στον αριστερό πολιτισμό διαλόγου για τόσο κρίσιμα ζητήματα.

Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΥΡΙΣΕΙ ΣΤΟ 1930 ΣΤΟ 1950...

Η βασική στρατηγική του προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ, όχι μόνο για το χρέος αλλά συνολικά για την πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι «να υπάρξει συμφωνία για ευρωπαϊκό new deal με δημόσιες επενδύσεις για την ανάπτυξη», ενώ ταυτόχρονα καλεί να γίνει και για την Ελλάδα, «ότι έγινε με τη Συμφωνία του Λονδίνου του 1953 για τη Γερμανία, με τη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους της ονομαστικής αξίας του χρέους».

Η διατύπωση του προγράμματος, γίνεται ακριβώς τη στιγμή που ευρωπαίοι αξιωματούχοι διαπιστώνουν πως η πτώση του ευρώ, αυτού του «σταθερού λιμανιού για την ανάπτυξη» (Σημίτης), είναι τέτοια που το γυρίζει εννιά χρόνια πριν στο 2005. Σε μια Ευρωπαϊκή Ένωση που το πραγματικό ζήτημα είναι αν μπορεί να συνεχίσει να υπάρχει, τουλάχιστον με τη

μορφή που υπάρχει σήμερα. Έχοντας ως δεδομένο πως η κρίση χτυπά αδυσώπητα ακόμα και τη Γαλλία, ενώ τα προανακρούσματά της είναι φανερά πλέον και για τη Γερμανία.

Αυτή την Ευρώπη λοιπόν, που αποτελεί το επίκεντρο της καπιταλιστικής κρίσης και παρακμής, ο ΣΥΡΙΖΑ την καλεί να κάνει ό,τι αποτυχημένα έκανε ακόμα και τη δεκαετία του 1950, με την αποδοχή του αμερικάνικου New Deal, που οδήγησε στον εθνικισμό και στο φούντωμα του φασισμού και του ναζισμού. Σπέρνει αυταπάτες για μια νέα Συμφωνία του Λονδίνου, ξεχνώντας να αναφέρει πως αυτή προέκυψε μέσα από την αντιπαράθεση του ψυχρού πολέμου και ύστερα από έναν 5ετή καταστροφικό παγκόσμιο πόλεμο. Ο ΣΥΡΙΖΑ λέει στους εργάτες και τους νέους, πως ο καπιταλισμός όχι μόνο μπορεί να ξεπεράσει την κρίση του, αλλά και πως μπορεί να υπάρξει μια ακόμα καλύτερη διαχείριση εντός του. Το ξεπέρασμα της κρίσης έτσι, δεν είναι ένα ταξικό ζήτημα, δεν ανάγεται στο ζήτημα της εξουσίας και στην ανατροπή των χρεοκοπημένων αστικών πολιτικών και του ίδιου του συστήματος, αλλά επίδειξη καλύτερων επιχειρημάτων μεταξύ ευρωπαϊών γραφειοκρατών.

ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΜΕ ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΩΦΕΛΕΙΑ

«Διαπραγματευόμαστε εντός του πλαισίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των ευρωπαϊκών θεσμών, στο πλαίσιο μιας νέας ρεαλιστικής συμφωνίας εξυπηρέτησης του χρέους και ανάπτυξης της πραγματικής οικονομίας για αμοιβαία ωφέλεια...», γράφει κατά λέξη το κυβερνητικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ.

Ο Αλέξης Τσίπρας, 20 μέρες πριν έχει περιγράψει με ακρίβεια ποια είναι αυτή η αμοιβαία επωφελής συμφωνία, σε συνέντευξή του στο Reuters: «ο Αλέξης Τσίπρας δήλωσε ότι τα δάνεια από το ΔΝΤ πρέπει να πληρωθούν, θα επιδιώξει παράταση της λήξης των δανείων που διακρατούνται από την ΕΚΤ, ενώ η Ευρώπη θα πρέπει να μειώσει ή να διαγράψει μεγάλο μέρος του ελληνικού χρέους», χωρίς φυσικά να προχωρήσει σε οποιαδήποτε μονομερή ενέργεια.

Ο ΣΥΡΙΖΑ καλεί το λαό να πληρώσει το χρέος που δημιούργησε η αστική τάξη τα τελευταία 30 χρόνια προκειμένου να ελέγξει τον ίδιο αυτό λαό. Και μάλιστα προχωράει και ένα βήμα παραπέρα, λέγοντας ψέματα για αμοιβαία επωφελείς λύσεις. Μεταξύ ποιών; Της ελληνικής αστικής τάξης, των ξένων δανειστών και των απολυμένων ή διαθέσιμων στο δημόσιο τομέα; Μεταξύ των τραπεζών και των εργαζόμενων αγωνιστών στην ΕΡΤ; Ανάμεσα στους κατόχους ασφαλιστρών κινδύνου του ελληνικού χρέους και του 1,5 εκατομμύρια ανέργων;

ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ... ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Μέσα από 19 σημεία, που δίνουν έμφαση κυρίως σε ένα πλήθος νομικών και διοικητικών πράξεων, ο ΣΥΡΙΖΑ επιχειρεί να περιγράψει ένα περισσότερο διαφανές και δημοκρατικό κράτος. Περισσότεροι κατασταλτικοί έλεγχοι, αναβάθμιση των ΚΕΠ, άδειες σε ΜΜΕ με συζήτηση από μηδενική βάση, ελεγκτικοί μηχανισμοί για τη διαφθορά είναι μερικά από τα μέτρα που αποτυπώνονται.

Έτσι με την αναβάθμιση της Επιθεώρησης Εργασίας θα επιλυθούν οι συνθήκες γαλέρας στον ιδιωτικό τομέα. Το ΤΑΙΠΕΔ μπορεί να συνεχίσει να υπάρχει, αλλά χωρίς ασυλία στο Δ.Σ. του. Να συνεχίσουν οι τράπεζες, με χρήματα του λαού να χρηματοδοτούν τα κόμματα του αστικού πολιτικού συστήματος αλλά με θέσπιση ανώτατου ορίου. Η Τράπεζα της Ελλάδας, που από τη μια έχει σχέση αίματος με το μεγάλο κεφάλαιο και με τους επιμέρους τραπεζίτες, θα μπορεί να ελέγχει την προέλευση της χρηματοδότησης των μέσων ενημέρωσης. Κρατική διοίκηση στις τράπεζες, χωρίς εθνικοποίησή τους.

Ενώ παραδόξως ούτε λέξη δεν υπάρχει για κρίσιμες πλευρές της δημόσιας διοίκησης και του κράτους, όπως για παράδειγμα για την ανάγκη διάλυσης όλων των σωμάτων πραιτοριανών της αστυνομίας, για την ανάγκη εξόδου από κάθε ιμπεριαλιστικό οργανισμό, για την απαλλοτρίωση της εκκλησιαστικής περιουσίας μητροπόλεων, μεγάλων ναών και μονών σε όλη τη χώρα κ.λ.π.

Οι νόμοι, είναι η αποτυπωμένη θέληση της τάξης που κατέχει την εξουσία άρα και το κράτος. Ο ΣΥΡΙΖΑ επιχειρεί να πείσει πως με ένα πλήθος νόμων, θα κλείσει μέσα στο μπουκάλι το τζίνι όλων των μορφών της καπιταλιστικής κρίσης και παρακμής, καθώς και του ίδιου του κράτους. Η ιστορία έχει δείξει πως κυβερνήσεις που το επιχειρήσαν αυτό, τις περίμενε η καταστροφή.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ ΜΕ «ΑΣΠΙΡΙΝΕΣ»;

Ο ΣΥΡΙΖΑ υπόσχεται δωρεάν ρεύμα και κουπόνια σίτισης για 300.000 νοικοκυριά τουλάχιστον, με άγνωστα κριτήρια. Εξασφάλιση στέγης (για ποιους και πόσους;). 13η σύνταξη στους συνταξιούχους κάτω από 700 ευρώ! Βασικό μισθό στα 751 ευρώ. 300.000 θέσεις εργασίας σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Αποκατάσταση των συλλογικών διαπραγματεύσεων και της μετενέργειας των συμβάσεων.

Σε μια ΔΕΗ που η μετοχή της «παίζει» στο χρηματιστήριο, άρα επιδιώκει κέρδη, ο ΣΥΡΙΖΑ υπόσχεται δωρεάν ρεύμα. Με τη ΓΣΕΕ εγγυητή της υπεράσπισης των εργατικών συμφερόντων στο πλαίσιο του κοινωνικού διαλόγου. Με βασικό μισθό που γυρίζει την

εργατική τάξη στο 1982. Με νέες θέσεις εργασίας, που όπως έλεγε πριν από περίπου ένα μήνα ο Μηλιός στην Εφ. Συν., μπορεί να καλυφτεί από συνεταιριστικά εγχειρήματα, με το δέσιμο του άνεργου δηλαδή με τη μικροιδιοκτησία, και σαν αποτέλεσμα φυσικά την καταστροφή. Με τα προγράμματα ΕΣΠΑ, ως χρηματοδότηση, που το κάθε ευρώ τους είναι συνδεδεμένο με συγκεκριμένες στοχεύσεις του ευρωπαϊκού κεφαλαίου γενικά, του γερμανικού ειδικά.

Στο αντεπιχείρημα πως ο λαός θα επιβάλλει αυτό το πρόγραμμα, μπορούμε να απαντήσουμε πως οι απαιτήσεις και οι προσδοκίες της εργατικής τάξης και των νέων ανθρώπων για καλύτερη ζωή, έξω από αυτό το σύστημα, δεν γίνεται να μετρηθούν με τη μεζούρα, για να έχουν προτεραιότητα κάποιοι, και όχι κάποιοι άλλοι. Θέλουμε να πετάξουμε από τις ζωές μας τροϊκανούς, κυβερνήσεις, καπιταλιστές και όλους τους θεσμούς που τους υπηρετούν, εθνικούς ή υπερεθνικούς.

Απορρίπτουμε τελικά τα αστικά σχέδια, ακόμα και αν είναι διατυπωμένα με τις καλύτερες προθέσεις.

** Υποψήφιος με το ΕΕΚ στην εκλογική περιφέρεια Αχαΐας*

Πηγή:ΕΕΚ